

ты съ които вы безпокояхъ во времето което трѣбаше да ны води къмъ общото ни е благополучіе. Азъ си думамъ: утрѣ той ще е мой; а единъ само день съмъ имала въ расположеніето си. Прости ма, Майориванкъ.

« Ако бяхъ могла поне да ви видѣхъ, да ви утѣшѣхъ, времето бы ми са показало не толкось дълго, и моето злополучіе по малко горчиво. Но баща ми отрича тѣзи милость. “ Тѣзи заранъ, готвя са да излѣзѣхъ, намѣрвамъ баща си на вратата.

— “ Къдѣ отивашъ Аннита?

— “ Не знаешъ ли татко, рекохъ му; отивамъ да видѣхъ оногось, който отъ мене почивва.

— “ Стой тука до нова мѣся заповѣдь. Майориванкъ е много достопочтенъ джентлименъ, когото азъ обичамъ и почитамъ, но една жена не трѣба да посѣщава освѣнь сунруга си, или годеника си.

“ Туй го изрече съ тонъ който не искаше отговоръ. Но азъ смѣхъ да му отговорѣхъ.

— “ Татко, Джимъ отъ днесъ ми е годеникъ; защото заклевамъ ти са че за другиго нема да са оженихъ освень за него.

— “ Какво! Отъ дѣ тѣзи дързость? Дщеря ми да са ожени за единъ убійца? (Прости го Джимъ; той е предубѣденъ противъ тебе отъ клеветытѣ, които прѣскатъ днешнытѣ вѣстници, които са повинуватъ на волята на Андреа Стефенсона, смъртния ви врагъ).